тя бѣше на възрасть много остарѣла, и живѣла бѣ съ мжжа си седмь години отъ дѣвството си. (37) И тя бѣше вдовица като на осмдесеть и четири години, която не се отдалечаваше отъ храмътъ, дѣто *н*нощя и деня служеше *Богу* въ постъ и молитва. (38) И тя като пристѫпи въ истото врѣме славословѣше Бога, и говорѣше за него *о*на всички които ожидаѫх искуплението въ Иерусалимъ. (39) И като свършихѫ всичко споредъ законътъ Господенъ, върнѫхѫ се въ Галилея въ градътъ си Назаретъ. (40) *п*А дѣтето растѣше, и укрѣпяваше се духомъ, и се испълняше съ мѫдрость; и благодать Божия бѣ на него.

(41) И *р*ходѣхѫ родителитѣ му всяка година въ Иерусалимъ за праздникътъ на пасхата. (42) И когато станѫ той на дванадесеть години, като възлѣзохѫ по обичаю въ Иерусалимъ за праздникътъ, (43) и като искарахѫ днитѣ *на праздникотъ* и се врѫщахѫ, дѣтето Иисусъ останѫ *назадъ* въ Иерусалимъ; и не усѣти Иосифъ и майка му. (44) И понеже мислѣхѫ да е съ дружината, изминѫхѫ единъ день пѫть; и търсѣхѫ го между роднинитѣ и познайницитѣ *си*; (45) и като го не намѣрихѫ, върнѫхѫ се въ Иерусалимъ да го търсятъ. (46) И слѣдъ три дни намѣрихѫ го въ храмътъ сѣдналъ между учителитѣ, та ги слушаше и попитваше ги. (47) И всички които го чуваха *с*удивяваха се на разумътъ и на отговоритѣ му. (48) И като го видѣхѫ смаяхѫ се; и рече му майка му: Синко, що ни стори така? Ето, баща ти и азъ много оскърбени тя търсихми. (49) И рече имъ: Защо да мя търсите? Не знаете ли че *а*трѣбва да съмъ въ това което принадлежи на Отца ми? (50) А тѣ *б*не разумѣхѫ рѣчьта която имъ рече. (51) И слѣзе съ тѣхъ, и дойде въ Назаретъ, и покоряваше имъ се. А *в*майка му съхраняваше всички тѣзи нѣща въ сърдцето си.

(52) А *г*Иисусъ успѣваше въ мѫдрость, и възрастъ, и благодать прѣдъ Бога и человѣцитѣ.

ГЛАВА 3.

А въ петнадесетата година на владѣнието на Тиверия Кесаря, когато Понтийский Пилатъ бѣ управитель на Юдея, а Иродъ четвеловластникъ въ Галилея, и Филипъ братъ му четвеловластникъ въ Итурея и въ Трахонитската страна, и Лисаний четвеловластникъ въ Авилиния, (2) *а*въ врѣмето на архиереитѣ Анна и Каиѳа, слово Божие биде къмъ Иоѧна сина Захариина въ пустинята. (3) И *б*дойде по всичката страна около Иорданъ та проповѣдваше кръщението на покаяние *в*за прощавание на грѣховетѣ, (4) както е писано въ книгата на думитѣ на Исаия пророка, който казва: *г*"Гласъ на единого който вика въ пустинята: Приготвѣте пѫтьтъ на Господень, прави правѣте неговитѣ пѫтеки. (5) Всяка долчина ще се напълни, и всяка гора и хлѣмъ ще се сниши, и криволицитѣ ще станѫтъ прави, и неравнитѣ пѫтища гладки; (6) и *д*всяка плъть ще види спасението Божие." (7) И тъй, говорѣше на народитѣ които идѣхѫ да се кръстятъ отъ него: *е*Рожби ехиднини! кой ви обади да побѣгнете отъ бѫдащийтъ гнѣвъ? (8) Сторѣте прочее плодове достойни на покаянието; и не начинувайте да думате въ себе си: Отца имамъ Авраама; защото казвамъ ви че Богъ може отъ тѣзи камение да въздигне чада Аврааму. (9) А и сѣкирата вече лѣжи при коренътъ на дърветата; и тъй, *ж*всяко дърво което не прави добѣръ плодъ отсича се и въ огнь се хвърля.

(10) И питахѫ го народитѣ и говорѣхѫ: Прочее, *з*що да правимъ? (11) А той отговори и рече имъ: *и*Който има двѣ дрехи нека даде на тогози който нѣма; и който има храна нека прави такожде. (12) *і*Дойдохѫ и

п Дѣян. 26; 7. 1 Тим. 5; 5.
р Мар. 15; 43. Ст. 25. Гл. 24; 21.
с Гл. 1; 80. Ст. 52.
т Исх. 23; 15, 17. 34; 23. Втор. 16; 1, 16.
у Мат. 7; 28. Мар. 1; 22. Гл. 4; 22, 32. Иоан. 7; 15, 46.
а Иоан. 2; 16.
б Гл. 9; 45. 18; 34.
в Дѣн. 7; 28. Ст. 19.
г 1 Цар. 2; 26. Ст. 40.

—

а Иоан. 11; 49, 51. 18; 13. Дѣян. 4; 6.
б Мат. 3; 1. Мар. 1; 4.
в Гл. 1; 77.
г Иса. 40; 3. Мат. 3; 3. Мар. 1; 3. Иоан. 1; 23.
д Псал. 98; 2. Иса. 52; 10. Гл. 2; 10.
е Мат. 3; 7.
ж Мат. 7; 19.
з Дѣян. 2; 37.
и Гл. 11; 41. 2 Кор. 8; 14. Як. 2; 15, 16. 1 Иоан. 3; 17. 4; 20.
і Мат. 21; 32. Гл. 7; 29.